

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2026

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ

05/06/2026

A1. Ο Ατίλιος Ρήγουλος, όταν έτρεπε σε φυγή τους Καρχηδόνιους στην Αφρική, έγραψε στη Σύγκλητο πως ο μισθωτός εργάτης του είχε φύγει και πως είχε εγκαταλειφθεί από αυτόν ο αγρός. Η Σύγκλητος αποφάσισε να καλλιεργηθεί αυτός με τη φροντίδα του κράτους, επειδή ο Ρήγουλος απουσίαζε. Οι κόρες του Σκιπίωνα πήραν προίκα από το δημόσιο ταμείο, επειδή ο πατέρας τίποτα δεν είχε αφήσει σε εκείνες.

Η Πορκία, η σύζυγος του Βρούτου, όταν έμαθε το σχέδιο του άνδρα της για τη δολοφονία του Καίσαρα, ζήτησε ένα ξυραφάκι μανικιουρίστα δήθεν για να κόψει τα νύχια της και με αυτό καθώς της γλίστρησε δήθεν τυχαία, αυτοτραυματίστηκε. Έπειτα ο Βρούτος, αφού κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρα από την κραυγή των υπηρετριών (αφού οι υπηρετρίες τον κάλεσαν στην κρεβατοκάμαρα με κραυγή), ήρθε για να τη μαλώσει γιατί δήθεν είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα.

B1.

1.γ

2.α

3.β

4.α

5.β

B2.

1. ε

2. ζ

3. α

4. γ

5. δ

(περισσεύουν: β, στ)

Γ1.

senatus

rura

earum

dotium

illa

aequius, aequissimum

popule

virorum

cultello tonsorio

ancillae

certe

talìa consilia

Γ2α.

elapso: elabi

vocatus: vocari

molientem: moliri

Γ2β.

scribendi

discedamus

absens

acceptum

conferto

exegimus

interficiet

vulnerabatis

venissent

Δ1α.

ab eo: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στο desertum esse

curari: υποκείμενο στο απρόσωπο placuit (τελικό απαρέμφατο)

semper: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα exigeret

uxor: ομοιόπτωτος προσδιορισμός, παράθεση στο Porcia

temerarium: ομοιόπτωτος προσδιορισμός, επιθετικός προσδιορισμός στο factum

amoris: γενική αντικειμενική στο indicium

Δ1β.

Romae

Athenis

Carthagine

Δ2α.

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα *poroscit* της κύριας πρότασης. Εισάγεται με τον ιστορικό-διηγηματικό σύνδεσμο *cum*, ο οποίος υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας – κύριας δημιουργώντας μια σχέση αιτίου και αιτιατού ανάμεσά τους και αναφέρεται σε διηγήσεις του παρελθόντος. Εκφέρεται με Υποτακτική, γιατί είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου στην πρόταση, και συγκεκριμένα με υποτακτική υπερσυντελικού (*cognovisset*) γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (*poroscit*, ιστορικός παρακείμενος) και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

viri sui consilio de interficiendo Caesare cognito

Δ2β.

- *ut eam obiurgaret*
- *eam obiurgatum*
- *eius obiurgandae causa/gratia*